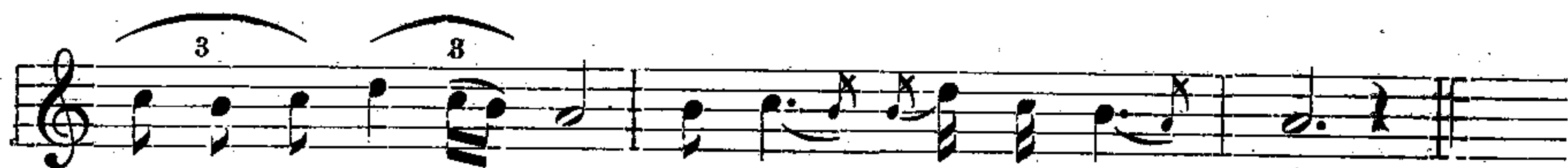

1101.

Z Velké.

Zdlouhavě.

Ja Bo-že můj do-brý, zra-da je na - de mnú,

stójím na ka - me - ni, vo-da je po - de mnú.

Ja Bože můj dobrý,
zrada je nade mnú,
stójím na kameni.
voda je pode mnú.

Maľú maľučičkú,
jako vevérečku,
dyž ňa povýjala
hedbávnú šňůrečkú.

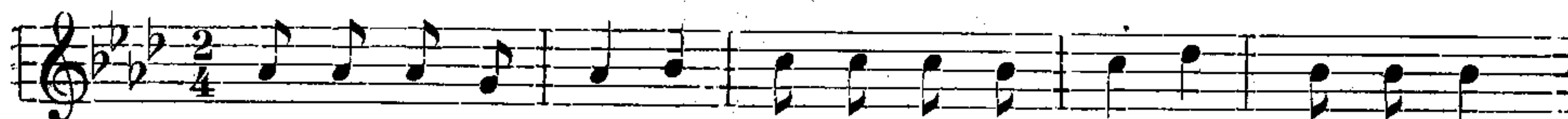
Voda je veliká,
kameň podemlela,
dyž ňa má mamička
maľú odemrela.

Hedbávná šňůrečka
je velice tenká,
zarezała sa ně
do mého srdenka.

Zarezała sa ně,
už sa nevyreže,
ešče sa ně húběj
do srdenka vreže.

1102.

Z Uherské strany.

Ve-seľ mi je, ve-seľ, ve-seľ mi je, vesel, keď mi i-

de je - seň.

[: Vesel mi je, vesel, :]
keď mi ide jeseň.

[: Zomreli mi mamka, :]
zomreli mamička.

[: Ja keď mi ide jar, :]
to je môj ťažký žiaľ.

[: Na jich hrobe roste :]
voňavá rúžička

[: Není som veselý :]
v čiernej som košeli.

[: Zomreli mi taťko :]
zomreli tatíček.

[: Kto mi ju opere, :]
mamka mi zomreli.

[: Na jich hrobe roste :]
voňavý hrebíček.